

E. VANDERVELDELLE OSOITETUN VASTAUKSEN LUONNOS ⁷¹

Maaliskuun 17 p:nä 1922.

Yksikään Venäjän Neuvostohallituksen jäsen ei ole koskaan epäillyt, että Toisen Internationalen edustajat ovat harjoittaneet aina ja järkkymättä sitä samaa politiikkaa, jota ovat harjoittaneet hieman horjuen myös „Wienin sosialistisen yhdistyksen” edustajat. Nimenomaan heidän harjoittamansa politiikka on ollut välitöntä ja välillistä liittoutumista niiden riistäjäluokkien kanssa, jotka ovat kaikissa maissa vainonneet ja murhanneet kommunisteja, mistä on varsin lukuisia ja havainnollisia esimerkkejä Saksan demokraattisessa tasavallassa. Vain tämä liittoutuminen ja eserrä- ja menshevikkipuolueiden poliittinen läheisyys, puolueiden, jotka itse asiassa tukivat Koltshakin, Denikinin ja muiden hyökkäystä Venäjälle, voivat selittää sen, miksi Länsi-Euroopan tietyt poliittiset piirit suhtautuvat nykyään luottamuksellisesti eseriin ja menshevikkeihin. Eserrien jutussa ei todellisuudessa ole ollut oikeuskäsittelyäkään eikä syytetyille ole annettu vielä syytekirjelmääkään puhumattakaan tuomion langettamisesta, josta Te kirjoitatte. Joka tapauksessa katson velvollisuudekseni lisätä, ettei Neuvostohallitus kieltäytynyt käsittelemästä sellaisia asiallisia ehdotuksia, kuin esim. sotavankien vaihtamista tai niiden tai näiden sotavankiryhmien vapauttamista koskevaa ehdotusta, mikäli Denikinin hallitus teki näitä ehdotuksia aikana, jolloin se hyökkäsi suoranaisesti Neuvosto-Venäjän kimppuun tarkoituksenaan tilanherrojen vallan palauttaminen.

*Julkaistaan ensi kerran,
konekirjoitusjäljennöksen mukaan*